

UGT del País Valencià retreu a CCOO la firma del pacte de pensions

La unitat d'acció entre els dos grans sindicats espanyols, CCOO i UGT, costarà de reconstruir després de la firma del pacte de pensions.

El disgust d'alguns dirigents d'UGT amb Comissions complicarà les relacions entre ells i farà més difícil que es posin d'acord.

La reconstrucció de la unitat sindical entre Comissions Obreres (CCOO) i la Unió General de Treballadors (UGT) serà complicada. Després del nou pacte de pensions signat el 9 d'abril entre el Govern espanyol, la patronal i Comissions, sense la participació d'UGT, molts dirigents d'aquest sindicat s'han afanyat a dir que, per damunt de tot, volen preservar la unitat d'acció amb Comissions, començant pel pròxim 1 de Maig. Però, en canvi, altres dirigents ugetistes no han estalviat retrets a Comissions, com per exemple la comissió executiva d'UGT del País Valencià, que l'endemà de la firma oficial de l'acord va fer públic un comunicat en què gairebé acusava el sindicat que dirigeix José M. Fidalgo "d'importar-li molt poc les conseqüències del pacte".

És tan dolent com pretén UGT, el nou acord sobre les pensions? Si s'analitzen una per una les mesures pactades es pot arribar a la conclusió que no es tracta d'un acord especialment regressiu, però tampoc especialment progressista, de manera que, en aquest aspecte, no és gaire diferent d'altres pactes que els sindicats han signat amb el govern del PP anteriorment. Els diferents punts de l'acord recullen millores per als treballadors (com ara l'augment de les pensions més baixes, les millors condicions per jubilar-se anticipadament o la invalidesa per als autònoms); millores per als empresaris (que s'estalviaran les cotitzacions socials dels majors de seixantacinc anys que continuïn treballant, i que



El líder de CCOO, José M. Fidalgo (a l'esquerra de la imatge) i José M. Aznar (a la dreta) observen com el president de la patronal signa el pacte de pensions, el 9 d'abril a la Moncloa.

no pagaran tant per les treballadores que acabin de parir), i, finalment, també milloren les expectatives de l'estat, que tindrà encara dotze anys de coll abans de fer-se càrrec del pagament de les pensions no contributives, que, mentrestant, continuaran anant a càrrec de la Seguretat Social. Quant a la temuda rebaixa de les pensions en el futur, ni s'ha descartat ni s'ha aprovat, sinó que solament s'ha ajornat la discussió fins al 2003.

Per tant, UGT ha endurit la seva posició, fins ara era més possibilista —tenint en compte el partit que governa a Espanya—, però no ho ha sabut explicar ni als

treballadors ni a l'opinió pública en general. Ara UGT tem que el govern Aznar aprofiti la majoria absoluta per fer noves reformes i endurir les relacions laborals, i carregar-se la vigència dels convenis col·lectius cada vegada que empresaris i treballadors en negociïn un de nou (això obligaria a començar des de zero cada vegada, i fer *tabula rasa* dels acords anteriors, cosa que ara no es pot fer). UGT vol donar un toc d'atenció al Govern espanyol per evitar-ho, però de moment no sembla que li hagi sortit gaire bé.

Jordi Fortuny